

מתיקות החפץ חיים

שו"ת בעניינים אקטואליים

"מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב נצור לשונך מרע"

לומד יקר!

בשבועיים הקרובים - במהלך חגי תשרי, לא יצא עלון.
העלון הבא בעז"ה בפר' בראשית.

אך לפטור בלא כלום אי אפשר...

חיבור החפץ חיים

הלשנה לצבא הרוסי

ידוע שהחפץ חיים חיבר את ספריו "חפץ חיים" על הלכות לשון הרע - שהם בעיקר דברים שבין אדם לחבירו. וסיפר לי אחד מראשוני תלמידי ישיבת ראדין רבי אליהו טוביה שפירא [שכשהגיע ללמוד בישיבה בראדין הייתה בראשיתה ועדיין לא היו בישיבה עשרים בחורים ובזמן שסיפר לי המעשה היה כבר כבן תשעים] שהיה יהודי בראדין שרצה להלשין על חבירו שהיה במריבה עמו [ויש לדעת שעל פי רוב הסיבה למריבות היא שטויות] ועד כדי כך שכדי להלשין רצה ללכת עד וילנא [ראדין אינה רחוקה מוילנא] ולהלשין, והלא בזמניהם היה על כל אחד להתגייס לצבא הרוסי, ומאוד קשה לחייל יהודי לחיות בקרב החיילים הגויים - על כן היה עושה כל אחד השתדלות להיפטר מהצבא, ואם היו מלשינים על אחד שהתחמק מהצבא היה לו אחר כך לא טוב. ואותו יהודי יצא מראדין ללכת לוילנא להלשין עליו שבנו התחמק מהשירות, והחפץ חיים רדף אחרי מרכבתו כמה ק"מ - וביקש והתחנן אליו ואמר לו 'מאסער נישט, מאסער נישט' - אל תלשין, ולא עלתה בידו שהאיש סירב בכל תוקף לא להלשין וכשראה שלא יכול להשפיע עליו - הפסיק. אומנם בסופו של דבר היהודי נרגע ולא הלשין, אבל מעשה זה היה אחד המקרים שהביאו את החפץ חיים לחבר את ספרו חפץ חיים על הלכות שמירת הלשון. (כאייל תערוג - עובדות והנהגות על גדולי הדורות, עמ' קסה)

נפטר מרוב צער

ועוד היה מעשה בראדין - שבזמן שהיה מחלוקת גדולה בראדין בין הבעלי בתים, קרה מקרה מצער ואחד מהרבנים נפטר פתאום בהיותו בבית הכנסת, מרוב צער ועוגמת נפש שנגרמו לו במחלוקת הזו, וגם זה זירז את החפץ חיים לחבר ספר על הלכות לשון הרע ובין אדם לחבירו. (כאייל תערוג - עובדות והנהגות על גדולי הדורות, עמ' קסט)

נמלט מהמקום עד שנפל מרוב עייפות

עוד סיפר הגרי"ז אידלמן - ששמע מהחפץ חיים כיצד עלה בדעתו לחבר ספר על שמירת הלשון, שהיה מעשה ששמע החפץ חיים בני אדם מדברים לשון הרע, וברח ונמלט מהמקום עד שנפל מרוב עייפות, ואז כשהוא שוכב באפיסת כוחות, עלתה במחשבתו להתחיל לכתוב ספר על הלכות שמירת הלשון. (ביד הלשון - עמ' 356)

מעשים אשר לא יעשו בבין אדם לחבירו

גם בנו של החפץ חיים מביא - שאמנם לא שמע מאביו סיבת הדבר שחיבר את ספר החפץ חיים, אבל בהכירו את רוחו הגדולה והטהורה של אביו, יודע הוא כי דברים אשר קרו בארץ - המחלוקת בעיר ראדין, ולפעמים אף מקרים פרטיים ומקומיים, ומעשים אשר לא יעשו בין אדם לחבירו, אלו הם שעוררו את נפשו הטהורה לצאת קבל עם וספר התורה בידו. (כתבי החפץ חיים - עמ' 10)

גמר חתימה טובה וחג שמח!

"מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב נצור לשונך מרע"